

Sygn. akt: XU-73/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 lutego 2015r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **J. O.**

od decyzji K. W. P. we W.

z dnia 24 listopada 2014r. Nr (...)

w sprawie **J. O.**

przeciwko K. W. P. we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. zmienia zaskarżoną decyzję K. W. P. we W. i przyznaje wnioskodawcy J. O. prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem w drodze z miejsca zamieszkania do miejsca służby w dniu 20 października 2013r. za doznany 4 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 2.920,00 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych).
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony, J. O., wniósł odwołanie od decyzji K. W. P. we W. z dnia 24 listopada 2014 r., nr (...) odmawiającej prawa do jednorazowego odszkodowania pieniężnego.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż nie zgadza się z powyższą decyzją albowiem w dniu 20 października 2013 r., w którym doszło do zdarzenia obowiązywały przepisy mówiące o wypadku w drodze do jak i z pracy. Komisja powypadkowa uznała to zdarzenie jako związane ze służbą. W ocenie ubezpieczonego długość trwania postępowania nie zależała od wnioskodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie **organ rentowy K. W. P. we W.** wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu wskazano, iż do dnia 01 lipca obowiązywania ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.U. z 1972 nr 53 poz .345 ze zmianami), wypadek zaistniały podczas odbywania bezpośredniej drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w pkt 1-7 był uznawany za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji. Na skutek zmiany przepisów i wejścia w życie z dniem 01 lipca 2014r ustawy o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz.U. z 2014 póź. 616 ze zmianami), wypadek w drodze do miejsca pełnienia służby i z do miejsca pełnienia służby do miejsca zamieszkania nie jest

już uznawany za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji i nie uprawnia do otrzymania odszkodowania, gdyż nie jest żadnym z przypadków wymienionych w art. 3 nowej ustawy. Jednocześnie organ podkreślił, iż zgodnie z zapisami nowej ustawy dotychczasowe stosuje się do postępowań w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych wszczętych, ale niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie nowej ustawy. A contrario - oznacza to, że do postępowań w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych, które przed dniem wejścia w życie ustawy jeszcze nie były wszczęte - należy stosować już przepisy nowej ustawy. W ocenie organu dla rozstrzygnięcia decydujący jest moment wszczęcia postępowania w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych. Podkreślenia wymaga, iż nie decyduje tu zatem data zaistnienia samego wypadku. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że data zaistnienia samego wypadku nie jest momentem wszczęcia postępowania w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych, podobnie jak nie jest momentem wszczęcia takiego postępowania data ustalenia uszczerbku na zdrowiu osoby poszkodowanej. Zgodnie bowiem z art. 33 nowej ustawy wypadkowej postępowanie w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych wszczynają się z urzędu dopiero w przypadku stwierdzenia w okresie pozostawania w służbie uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza. Stwierdzenia zaistnienia uszczerbku na zdrowiu dokonuje natomiast komisja lekarska w stosownym orzeczeniu. Tym samym - postępowanie w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych jest wszczynane dopiero po ustaleniu, iż w następstwie wypadku funkcjonariusz doznał uszczerbku na zdrowiu. Organ podkreślił, iż postępowanie w sprawie przyznania ubezpieczonej świadczeń odszkodowawczych zostało wszczęte dopiero po wydaniu orzeczenia komisji lekarskiej w dniu 17 lipca 2014. a zatem mają zastosowanie przepisy nowej ustawy wypadkowej z 04 kwietnia 2014 r., która nie rewiduje wypłaty odszkodowania w razie wypadku w drodze ze służby.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. O. jest zatrudniony jako funkcjonariusz w Komendzie Miejskiej Policji we W. na stanowisku posterunkowego.

W dniu 20 października 2013r. J. O. o godzinie 13.00, w trakcie jazdy do służby, którą miała rozpocząć o godzinie 14.00, samochodem osobowym marki R. C. uległ wypadkowi komunikacyjnemu. W następstwie doznał urazu ciała. Ubezpieczony zawiadomił przełożonego o zdarzeniu „raportem” w tym samym dniu.

Bezpośrednio po zdarzeniu K. Miejsca Policji we W. podjęła działania w celu sporządzenia protokołu powypadkowego.

W dniach od 11 do 25 marca 2014 r. pracę w celu ustalenia okoliczności wypadku rozpoczęła komisja powypadkowa.

W dniu 25 marca 2014 r. komisja powypadkowa sporządziła protokół nr 30/2014, w którym uznano zdarzenie jakiemu uległ J. O. za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji

W dniu 01 października 2014 r. Wojewódzka Komisja Lekarska M. S. W. we W. orzeczeniem nr 465/U/2014 w sprawie uszczerbku na zdrowiu rozpoznała u ubezpieczonego pourazowy zespół bólowy korzeniowo szyjny lewostronny o niewielkim nasileniu i orzekła 4 % - z poz. 95a, uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem w związku ze służbą. Wnioskodawca nie kwestionował wysokości ustalonego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: protokół powypadkowy nr (...), orzeczenie nr (...) plik w aktach sprawy, przesłuchanie wnioskodawcy - k. 18(płyta CD).

W dniu 24 listopada 2014 r. decyzją nr (...) K. W. P. we W. odmówił J. O. przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z uwagi na doznany uszczerbek na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą w Policji.

Dowód: decyzja nr (...) – plik w aktach sprawy.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd, zważył co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Ubezpieczony złożonym odwołaniem domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem pozostającym w związku ze służbą w Policji i orzecznym przez Wojewódzką Komisję Lekarską M. S. W. 4% uszczerbkiem na zdrowiu.

Bezsporną w niniejszej sprawie jest okoliczność, iż w dniu 20 października 2013 r. ubezpieczony uległ wypadkowi pozostającemu w związku ze służbą w Policji. Również niekwestionowanymi przez strony jest to, iż w następstwie wypadku doznał 4% uszczerbku na zdrowiu.

Istota sporu sprowadzała się do zbadania jaka regulacja prawna winna mieć zastosowanie do przedmiotowego zdarzenia i postępowania prowadzonego w związku z nim przez organ K. W. P. we W., mianowicie ustawa z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.U. z 1972 nr 53 póź .345 ze zmianami) czy ustawa z dnia 04 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą - Dz.U. z 2014r., poz. 616 ze zmianami zwana w dalszej części uzasadnienia nową ustawą.

Na wstępie należy wskazać, iż ustawa o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji z dnia 16 grudnia 1972 r. w art. 2 uznawała za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji: nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które zaszło podczas lub w związku:

- 1) z wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych,
- 2) z wykonywaniem czynności w interesie służby, nawet bez polecenia przełożonych,
- 3) z wykonywaniem funkcji lub zadań zleconych przez działające w resorcie spraw wewnętrznych organizacje polityczne, zawodowe albo społeczne,
- 4) z ratowaniem ludzi lub ich mienia z grożącego niebezpieczeństwa albo ratowaniem mienia społecznego przed zniszczeniem lub zagarnięciem,
- 5) z udzielaniem przedstawicielowi organu państwowego pomocy przy spełnianiu przez niego czynności urzędowych,
- 6) z udziałem w pościgu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa albo ochroną innych obywateli przed napaścią,
- 7) z udziałem w czynach społecznych organizowanych w resorcie spraw wewnętrznych,
- 8) z odbywaniem bezpośredniej drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w pkt 1-7.

Z kolei ustawa z dnia 04 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą, która zastąpiła z dniem 01 lipca 2014 r. ustawę z 1972 r., definiuje w art. 2 jako wypadek nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło podczas:

- 1) wykonywania lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych;
- 2) wykonywania lub w związku z wykonywaniem czynności w interesie służby, nawet bez polecenia przełożonych;
- 3) uczestniczenia lub w związku z uczestnictwem w obowiązkowych zajęciach związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych i sprawności fizycznej funkcjonariuszy;
- 4) wykonywania lub w związku z wykonywaniem funkcji lub zadań zleconych przez działający w służbie związek zawodowy funkcjonariuszy albo organizacje zawodowe lub społeczne;
- 5) ratowania lub w związku z ratowaniem ludzi z grożącego niebezpieczeństwa lub ratowaniem mienia Skarbu Państwa przed zniszczeniem lub zagarnięciem;

6) udzielania lub w związku z udzielaniem przedstawicielowi organu państwowego pomocy przy wykonywaniu przez niego czynności urzędowych.

2. Przez uraz należy rozumieć uszkodzenie tkanek ciała lub narządów wskutek działania czynnika zewnętrznego.

Zatem powyższa nowa regulacja wyłączyła z kręgu zdarzeń, uznawanych jako wypadek w związku ze służbą, zdarzenia związane z odbywaniem bezpośredniej drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności służbowych.

Nie budzi wątpliwości, iż zdarzenie jakim uległ J. O. dotyczyło odbywania drogi z domu do miejsca pełnienia służby.

Przepisy przejściowe ustawy z dnia 04 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą w art. 48 stanowią w ust. 1, iż do postępowań w sprawie przyznania świadczeń odszkodowawczych wszczętych a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. W ustępie 2. w przypadku pogorszenia się stanu zdrowia funkcjonariusza, które jest następstwem wypadku lub choroby, z których tytułu wypłacono jednorazowe odszkodowanie na podstawie przepisów dotychczasowych, zwiększenie tego odszkodowania ustala się na zasadach określonych w art. 11.

Analizując powyższe przepisy intertemporalne należy zauważyć, iż ustawa z 1972 r. nie opisuje procedury postępowania wskazując jedynie, iż postępowanie w sprawie odszkodowania wszczyna się z urzędu lub na wniosek zainteresowanego.

Z kolei nowa ustawa nie definiuje momentu wszczęcia postępowania wskazując, iż może być wszczęte z urzędu lub na wniosek. W tym celu należało dokonać wykładni systemowej nowej ustawy, w szczególności rozdziału 3 Ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku i wskazanych w nich czynności stanowi, postępowanie inicjuje zdarzenie- wypadek, następnie ma miejsce zawiadomienie przez poszkodowanego swojego przełożonego o zdarzeniu. Kolejnym etapem jest dokonanie zabezpieczenia miejsca wypadku oraz niezwłoczne, od momentu powzięciu wiadomości o wypadku funkcjonariusza, wszczęcie przez kierownika jednostki organizacyjnej postępowania w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku- postępowaniem wyjaśniającego przez powołanie komisji powypadkowej, sporządzenie protokołu, orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Lekarskiej MSW.

Zważywszy na budowę powyższego przepisu, w szczególności, kolejność czynności jakie mają być podjęte w toku postępowania, Sąd doszedł do przekonania, iż za moment wszczęcia postępowania należy uznać zdarzenie i zawiadomienie o zdarzeniu jakim dana osoba uległa złożone przez poszkodowanego, gdyż to ono rozpoczyna cały proces, który jest kontynuowany przez kierownika jednostki. To właśnie na kierowniku jednostki ciąży niezwłoczne podjęcie czynności takich jak powołanie komisji powypadkowej.

Jak wynikało z przesłuchania J. O., o wypadku jakim uległ w drodze na służbę w Policji, zawiadomił przełożonego w dniu zdarzenia – 20 października 2013 r. Podjęcie czynności przez Komendanta Miejskiego Policji we W. miało miejsce w dniach od 11 do 25 marca 2014r., kiedy swoje prace rozpoczęła komisja powypadkowa. Tym samym w ocenie Sądu za moment wszczęcia postępowania w sprawie odszkodowania należało uznać datę zdarzeniu to jest dzień 20 października 2013 r.

Odnosząc się do argumentacji organu K. W. P. we W. należy podkreślić, iż faktem notoryjnym jest to, że działania Wojewódzkich Komisji Lekarskich M. S. W. obejmuje szeroką właściwość orzeczniczą, a co za tym idzie ich prace i ilość wydanych orzeczeń uzależniona jest od ilości wpływu spraw, które mają rozpoznać. Przy przyjęciu, iż momentem wszczęcia postępowania jest moment wydania orzeczenia przez Wojewódzką Komisję Lekarską, prowadziłoby to uzależniania zastosowania ustawy nowej albo starej od szybkości prac Komisji Lekarskich, co pozostaje w sprzeczności z istotą i celem świadczenia jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem pozostającym w związku ze służbą w Policji.

Nadto analizując drugą część art. 48 ust. 1 nowej ustawy :„(..) a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe” podkreślenia wymaga to, że za decyzję ostateczną uważa się decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 16 § 1 zd. pierwsze Kodeksu postępowania administracyjnego). Nie budzi wątpliwości, iż decyzja W. K. P. we W. w sprawie J. O. wydana w dniu 24 listopada 2014 r. nie była ostateczna w dniu wejścia w życie nowej regulacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, iż do wypadku J. O. z dnia 20 października 2013 r., który miał miejsce w związku odbywaniem bezpośredniej drogi do miejsca służby w Policji, w związku z datą zdarzenia oraz faktem iż w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 04 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą, decyzja W. K. P. we W. nie była ostateczna mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.U. z 1972 nr 53 póź .345 ze zmianami). Za powyższym idzie stwierdzenie, iż ubezpieczony spełnił przesłanki z art. 2 ust. 8 ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji uprawniające do przyznania jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem pozostającym w związku ze służbą w Policji.

Mając na powyższe Sąd oraz wobec niekwestionowanej wysokości uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję K. W. P. we W. i orzekł o odszkodowaniu w wysokości 2.920,00 zł. odpowiadającej kwocie 730,00 zł. za 1% uszczerbku na zdrowiu.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie § 12 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013r., poz.461).

Sąd uwzględniając rodzaj i stopień zawilości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnych kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. II wyroku.

(...)

B. B.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)